

Håndtering af knælere

Der er forskel på hvor "medgørlige" knælere er - både fra art til art og fra individ til individ - og på forskellige alderstrin. De fleste helt unge nymfer er meget nervøse, og hopper helst væk hvis man prøver at tage dem ud af deres bøtte/terrarie.

Når nymferne er mere end 4 uger gamle, er de fleste kommet ud over den nervøse alder. Nogle nymfer holder helt op med at forsøge at flygte. Andre er stadig lidt "bekymrede" over at blive håndteret. Hermed mener jeg, at de godt kan holde ud at være ude af terrariet et stykke tid, men lige pludselig få nok - og hoppe væk.

Generelt er det sådan at jo større/ældre nymfen bliver - jo mere overskudsagtig er den - og finder sig i at blive taget ud og beundret.

Når nymfen bliver voksen og får vinger sker der en stor forandring. Hannerne bliver slanke og får vinger som de kan flyve med. Hunnerne får en stor bagkrop og kan kun bruge vingerne i den første tid. Siden bliver hun tungere og tungere fordi hun danner æg og materiale til opbygning af en kokon (ligemeget om hun bliver parret med en han eller ej). Det gør, at hun ikke kan flyve, men kun baske/hoppe et kort stykke.

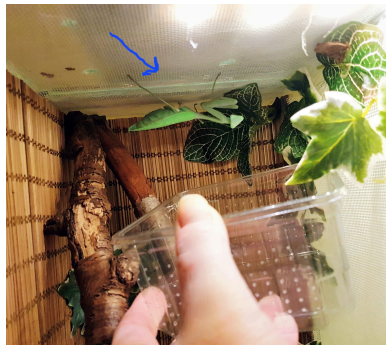
Udfordringer ved håndtering af store knælere.

Det er bestemt ikke *nødvendigt* at håndtere knælere. Det er noget vi mennesker gør for vores egen skyld - fordi det er en fantastisk ting at føle kontakt med et dyr. Når det er sagt kan der være mange grunde til at man gerne vil have knælere ud af terrariet. Dette kan være lidt af en udfordring de store knælere.

Mange knælere er så godmodige at de går op på menneskehænder hvis man puffer BLIDT til dem bagfra og er tålmodig. Et puf - og se hvad der sker. Sker der intet - så prøv et puf til. Begynder knæleren at slå med vingerne og/eller tage armene op til hovedet - eller stikke af, så drop projektet. Prøv at fodre knæleren og lad den have lidt fred inden næste forsøg. Eller brug en gennemsigtig beholder af en slags. Herunder kommer der her en lille vejledning med billeder i hvad jeg mener.

Den første forudsætning for at kunne tage en voksen knæler ud er, at den ikke må være sulten! Anden forudsætning er, at den er samarbejdsvillig. Hvis den er sulten og/eller ikke er i humør til det, kommer der kun dårlige oplevelser ud af det, for både knæler og menneske.

I denne lille billedserie viser jeg hvordan jeg forsigtigt tager en stor *Hierodula membranacea* hun ud af sit terrarie, ved brug af en gennemsigtig plastikkboks. Hun er ikke sulten, og viser på intet tidspunkt tegn på stress eller frygt, og giver på intet tidspunkt advarselssignal til mig.

Sæt roligt bøtten hen over knæleren. Derpå trækker du bøtten hen mod dig, så langsomt, at knæleren kan nå at flytte sine ben i takt med at du fører bøtten.

Når bøtten når kanten af terrariet, slipper knæleren sit tag i terrariet og kravler (eller fumler sig) ned i bøtten - eller ud af terrariet.
Hvis den er kravlet ud af terrariet kan man tilbyde den sin håndryg, eller guide den med plastik-bøtten igen.

Når bøtten er fri af terrariet vil knæleren næsten altid kravle op af bøtten og op på din hånd. Den gør det af sig selv, men i det tempo den finder passende - så du må pænt vente til den er oppe af bøtten.

Sådan!

Hvis man tager sig tid, og lader knæleren følge med i sit eget rolige tempo, går det næsten altid som i billedserien her.

Mine erfaringer med nogle af de arter som jeg har haft og håndteret i en eller anden grad:

Sphodromantis lineola er en meget tålmodig knæler, der skal meget til før den siger fra.

Phylocrania paradoxa ("Ghost") er meget tålmodig og blid. Bliver bange i stedet for aggressiv.

Hymenopus coronatus orkidé-knæler) kan være meget rolig, men kan lige pludselig blive hysterisk over - ingenting? Så kaster den sig rundt, lander på hovedet, spiller død og løber væk, hvis den kan.

Hierodula membranacea er forholdsvis medgørlig, men jeg har oplevet store forskelle i "personligheden" fra knæler til knæler. Nogle var blide som lam, andre var ret afvisende/bange det meste af tiden. Sidstnævnte skal man håndtere så lidt som muligt.

Blepharopsis mendica. Ikke en knæler jeg har håndteret. De har været for nervøse og stressede når jeg har prøvet. Skulle de flyttes er det foregået med plastik-boks, hvor jeg har lagt låg på så snart jeg havde boksen ude af terrariet.

Pseudocreobotra wahlbergii. Ok håndterbar som nymfe, men lidt hidsig som voksen.

Creobroter gemmatus. Både som nymfe og voksen kvik, men samtidig meget medgørlig.

Generelt er de voksne hanner blidere end de voksne hunner. Til gengæld kan de flyve væk, hvis de bliver utilfredse med situationen.

Nymfer bider kun i aller yderste nød, mens nogle voksne, sultne, sure knælere af visse arter godt kan finde på det! (Det kan godt mærkes, men det er mest forskrækkelsen, der gør ondt).